

ΤΖΑΝΙΩ — "Αμ ! έγώ, νομίζετε, πώς τὸ εἶπα τοῦ Ἀργύρη
γιὰ νὰ βάλῃ τὸν τελάλη ; . . .

ΑΡΓΥΡΗΣ. — Νάτα μας ! . . . Μήπως ἔγώ πάλι ἔβγαλα τὸν τε-
λάλη . . . Σ τὸν κύριον Κωδικέλλην τὸ εἶπα καὶ μάλιστα ύπὸ^{το}
πᾶσσαν ἐχεμύθειαν !

ΚΩΔΙΚΕΛΛΗΣ. — Μπράβο σας ! . . .

ΒΡΕΧΤΥΛΟΣ. — Εσωφρονίσθης τώρα ή σγι ;

ΚΩΔΙΚΕΛΛΗΣ. — Καὶ μὲ τὸ παραπάνω ! . . . Απόψε μάλιστα
θὰ μετοικήσω . . . καὶ σᾶς τὸ λέγω ύπὸ ἐχεμύθειαν . . . διότι
ἐπιθυμῶ νὰ τὸ μάθη ὁ κόσμος ὅλος ! . . .

ΒΡΕΧΤΥΛΟΣ [Παρατηρῶν θρωτικός τὴν Ιουλίαν]. — Θὰ προσπαθήσω
νὰ σὲ ἀντικαταστήσω ἔγώ ἐνταῦθι.

ΙΟΥΛΙΑ [Ἐνοχήσασα τὸν λόγον; τοῦ Βρεγγύλου καὶ ιδίᾳ πρὸς αὐτὸν]. — "Ω !
εὔχαριστῷ, κύριε Βρεγγύλε, εὔχαριστῷ !

9 Απριλίου 1893.

N. I. ΔΑΣΚΑΡΗΣ

ΕΠΙΓΡΑΜΜΑ

Εἰς ἀντιπολιτευόμενον.

'Αντιπολιτευόμενος ὁ μακαρίτης ἦτο !
Εἴχεν γερῆ αἰσθήματα, ἀρχὰς καὶ πεποιθήσεις,
Καὶ ὑπὸ τούτων πάρτοτε ἀγρῶς ἐνεφορεῖτο.
'Αλλ' ὅμως... τὸν κατέλαβον στομαχικὴν παθήσεις.
'Απέθανεν φιλόπατρος καὶ ὄμιλῶν καὶ γράφων,
Μὲ ἄλλοντος λόγουν... τηστικὸς κατῆλθεν εἰς τὸν τάφον.

[Ἐκ τῶν τοῦ Δ. Κόκκου]